

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets indhold

På baggrund af regeringens og Folketingets partiers tilkendegivelse efter at blødererstatningssagen blev afgjort ved Østre Landsrets dom af 14. februar 1995, foreslås der i lovforslaget oprettet en fond med en samlet kapital på 20 mio. kr., som inden for nærmere fastsatte rammer har til formål at yde støtte til blødere, der efter behandling med blodprodukter ved danske sygehuse er blevet konstateret HIV-smittede, samt til efterladte efter sådanne blødere.

Fonden ledes af en bestyrelse, der udpeges af sundhedsministeren efter indstilling fra Danmarks Bløderforening. Fondens bestyrelse træffer den endelige afgørelse om udbetaling af støtte efter loven. Fonden forudsættes at ophøre med sin virksomhed efter 15 år.

2. Baggrunden for lovforslaget

2.1. Ved Akt 249 3/6 1987 gav Finansudvalget sin tilslutning til, at der blev ydet en kulancemæssig godtgørelse på 100.000 kr. til de hæmofilpatienter (blødere), der efter behandling med blodprodukter ved danske sygehuse er konstateret HIV-smittede. Da konstatering af et eventuelt erstatningsansvar ved domstolene måtte antages at blive meget vanskeligt af bevismæssige grunde, og da en retssag ville blive meget langvarig, fandt man det rimeligt, at staten ydede en sådan kulancemæssig godtgørelse til de HIV-smittede blødere. Godtgørelsen tog sigte på at yde denne særlige gruppe en rimelig kompensation for den ulempe i personlig livsførelse, AIDS har påført denne.

På finansloven for 1988 blev godtgørelsen forhøjet fra 100.000 kr. til 250.000 kr., ligesom den berettigede personkreds blev udvidet til også at omfatte efterladte enker/samlevende samt børn efter HIV-smittede blødere, som ikke tidligere havde modtaget godtgørelsen. Denne personkreds blev nærmere afgrænset ved Akt 177 6/4 1988.

På finansloven for 1992 blev den berettigede personkreds yderligere udvidet til også at omfatte ægtefæller eller samlevende til en HIV-smittet bløder, som

selv med overvejende sandsynlighed er blevet HIV-smittede af den pågældende bløder.

Ved Akt 39 12/11 1992 blev godtgørelsen forhøjet med yderligere 500.000 kr. som kompensation for de gener og menneskelige omkostninger, som HIV-smitten har påført de pågældende, jf. Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 914 af 19. november 1992 om godtgørelse til HIV-positive blødere m.fl.

Den hidtil udbetalte godtgørelse, der således har udgjort i alt 750.000 kr., var ikke indkomstskattepligtig, ligesom godtgørelsen og afkastet heraf dels ikke modregnes i ydelser, som tilkommer de pågældende efter lovgivningen inden for Socialministeriets område, dels ikke påvirker beregningen af individuel boligstøtte.

Der er efter ovenstående godtgørelsesordning udbetalt i alt 60,5 mio. kr. til HIV-smittede blødere og deres efterladte m.fl.

2.2. Østre Landsret afsagde den 14. februar 1995 dom i den erstatningssag, som Danmarks Bløderforening som mandatar for 8 blødere og deres efterladte anlagde i 1987 mod bl.a. Sundhedsministeriet og Sundhedsstyrelsen med påstand om, at de kendes ansvarlige for, at der ved behandling efter den 1. januar 1985 med faktorpræparater mod blødersygdom er påført de pågældende eller deres pårørende AIDS-virus. Ved dommen fik myndighederne medhold i, at man ikke har handlet ansvarspådragende ved først at kræve varmebehandling af faktorpræparaterne fra den 1. oktober 1985 og screening af alt donorblod fra den 1. januar 1986.

2.3. Regeringen og Folketingets partier har efterfølgende drøftet blødererstatningssagens politiske konsekvenser og har i den forbindelse fremsat en tilkendegivelse herom, som det fremgår af sundhedsministerens pressemeddelelse af 22. februar 1995. Pressemeddelelsen er optaget som *bilag 1* til lovforslaget.

Det fremgår af tilkendegivelsen, at Folketingets partier og regeringen anser sig for at have en moralsk forpligtelse til at strække sig vidt for at nå en politisk set acceptabel løsning på de 89 HIV-smittede